

To byl český muzikant

Koncem dubna bude tomu 35 let ode dne, kdy František Kmoch nastoupil svou velikou pout do Neznáma. Snad málokterý z populárních skladatelů dočkal se v srdečích českého lidu takové vděčné ozvěny, jako právě Fr. Kmoch. A lidová hudba bude v něm mít věčný

Muzikanti

ve Svatově, a v Luboměři.

Muzikanti v dějině.

Staré lidé vyprávěli, že když byl na grunkej ř. q. chlap, který hrával v horodačích na cymbál.

Když hráči přestal, dříve nezmršl, dokud mu nevhodil někdo na cymbál merušku nějaký peníz. Když mu peníz merušku zavraňoval, propadl pralíky, a započal na cymbál břinkati.

Že na grunkej ř. q. cymbalistu byval, dokazuje ta skutečnost, že usadlosti kde žili občané ještě v době let 1890 těch „u cymbálů“.

Kam se tento starý hudební nášloj podíl, nikdo neví.

Voně nám doba, když na ř. q. byval cymbalist, byl na grunkej ř. 2. basista.

Vice s lečtí muzikantech, nedovede nám dnes již vyprávěti nikdo.

Usadlostem, ve kterých byvali, zistala jen předložka pojmenování, u lymbálů, a u Barníků, na ramátkách.

~~Kultura měla přesnou krušnou policiaci, poničila jejich
stavbu a všechny obyvatelé byly vyhnány~~

Kapelník Kach ve Spálově.

Později po prusko-rakouské vojně (1866.) objevil se ve Spálově dobrý hudebník Kach, klerik, který sloužil se hudebnou vojenskou.

Vyrobil si svou kapelu ve Spálově, a dříve ji v původní kázání. Kapela měla svou uniformu a kapelník Kach líbil se svému lidu, že měl při hře na rukou bílé rukavice.

Výprávěl s něm lidé dleho v naší obci, když hrál v Leboři svou kapelou, při svatbě Simona Anděje, č. 12.

Kach měl své mužíkandy kvalifikací označeny hvězdičkami na límci.

Jednou hrál Kach svou kapelou v horské ř. 66. ve Spálově. Při hře se stalo, že jeden z jeho hudebníků nevykroubil kvíč, co dle měl vykroubiti měl. Kapelník Kach pro drahé přistoupil s nějakou sumou hudebníku, a před příběhem obecenstvem, mezi vědcičky s límcem vzdával, za to, že správně co bylo v molach, nerakroubil.

Byla to degradace veřejná, a protoepná. Jak se zachoval onen hudebník dále k Kachovi, nemohu provédeš.

Válenki

Kapelník Kach se svou kapelou zhrál, a vynářili se ve Šprálově muzikanti Válenki. Byl to sáštěck kapela Kachový. K Válenkům se přidružili Šurci, a byla kapela hotová.

Po rohni prázdné na podium, se Válenki každý rok sebarli, a říši hrali do věku vandrem. Šurci se až na jaře se stejným výdělkem. Ve Šprálově zdealo se jim být dero, ačkoliv měli grant č. 17. Obyčej proto do tineriák.

Šurci

Po Válenkách získali Šurci, čili Policieždi^{3.)}. Byl to Šurček Frana, komponista; Šurček Mois, klarinetista, či basista. Potom Šurček (Paví) banista; Šurček Anton, klarinetista, říkali mu Karičin Tom.

K nim se přidružili z Hocenky Honýříve. Honýř říkání barkudlovák, a syn Frana, kředlovák.

Z Luboměře se k nim přidružil Josef Král č. 100, kředlovák.

Nebyla to jíž tak kvalifikovaná muzikanti, jako kapela Machova.

3.) Šurčkové měli přízvánku Policieždi, poněvadž jejich obec konal v obci slábeč, obecního policajda.

Pesky do Prostějova

V roce 1880. žel. Josef Kral o. 100, ze Šprálovce s tříkrálovou
cestkou do Olomouce, pro nové hudební nástroje.
Kral Josef žel. si koupiti kříčkovku, a Peštek klarinet.
Sebral se, a šli do Olomouce pěšky.

✓ Olomouci holožek nářkoji pravě nebylo.

lo bylo, bylo velmi drahe'

Pozval jím kněz, že, a Prostějově ještě výběr hudebních
náříšejí. Když proto přišel z Olomouce do Prostějova
pětka. V Prostějově náříje kouyní, a kráčeli
pomalou zpět.

Zahrávali se u Olomouce na Novosadech v hospodě u Herádia, kde právě býval můj otec s mevláštními rodicemi.

Z Novosed říši bylo dva muzikanti hračmi k domovu.
Přesou k domovu, v horních chlapcích hlapeci hráli.

Naposled, než dorši domu, rozstavili
se v Liptáni. Tam mohli hráti se slákovi Kalíkovi.

Muzikanti v Luboměři

Ač doba, když ve Spálově hráli Valentini a Šustkové, hrávali v Luboměři Démli z č. 65. na houzele, Kristýn Démel č. 74. na basu, lyril Štěpán č. 66. na kubkou, a Polýn č. 64. někdy na flétnu.

K nim se někdy přidávali ze Spálova Telekanti.

Byly to muzikanti profesionální, hráli většinou z paměti, lidové propěvky do hance.

O bariske Kristýněho lidé výprávěli, že měl
řmyky, měl ohnivou mrkvovou halu, a na ni,
natáčený kouřské žinč.

Lyril Štěpán, byl jazy dobý kompetitor s libeňským
hómem. Brávali jazy ho i jinde ke hraní, obzvláště
na prohlížky.

Démli hráli jen na housle. Hráli jim lidé
jurovi, nebo Křiváovi.

Když odkázali Démli do světa (ani do Rakous.)
bylo za Démlovi hajsky.

Démliho dílal housle Antonín Balcer, který měl včelař
na křivsovém díle. Jeho chaloupka milovala č. 49.

Když byla v Leboři větší zábava nebo valba
nebo hrávala kapela ze Svitav na dechové
nástroje, byla-li menší, hrávali zde Děmli řecky.

V horodích, při kancích zábavách školáci,
hrával obyčejně učitel František Seidl, se svým
synem Josefem, na housle.

Na Halkinově hrával na housle jakýsi Focka.
Bylo to jinečné působení.

Na Halkinově byly kanci zábavy, v horodě
na fojství č. 3., velmi veselé.

Hrával tam obyčejně učitel Fr. Seidl se svým
synem. Syn Josef si rád propil. Po merice
byl chutný nemravný, proto měval raději
na Halkinově, někdo prohlásil na slavní.

Tančivalo se v různých jazbach, které byly prostomí,
nebo ve stodolách.

Klásceři si kanci zábavy libovali.

Slaví městci na muzikanta, hál někdy
na hřebenku. Tančovalo se veselé dál.

V Leboři se tančovalo v horodě na č. 32.

a " " " " " č. 40.

Včetně Franz Seidl seřejně i chválil školní žáky, kteří umí pěkně tančovat. Tak například byl veřejně prochvalen žák Josef Šustek č. 29., že umí ze všech žáků nejpekněji tančovat.

Valčík se tančovalo velmi málo, to byl tanec národa německého. Valčík se říkalo, dajc̄.

Tančovaly se většinou všeobecné polky.

Kimž prolek se prováděly různé staré, dědičné tance, s doprovodem písni, jako:

Slov' Namynka do zeli,

Když jsem chodil do školy,

Schyra motýka pantok valč.

Ty vinnáku vinný,

Cí je, čí je, dívče, v te círvené hacobajce,

Potom byly tance řemeslníků:

Sevcovský, zahradnický, řeznický, at dálé.

Prováděl se i tanec reuerský, když žáci me se hrávaly polka „Reeska“.

Potom se tančoval uherský ländl, když tančoval ve Šprálově hostinském č. 66. Vilem Švancer. Při tance měl břízecely myšičky na hodinkovém řetízku naveněny. Tančoval se uvaž kří řólys, a kariérka.

Pěstkové ve Srpálové přibývali si někdy k robcům mladé mužskanty, jako byl můj otec R. Kík, a Antonín Šimák.

Ti avšak se brzy od Peštkové vzdělali, a učili kapelu novou.

Otec se nastěhoval do Lubomíře, učil pro rok 1896 v Lubomíři: Františka Démka č. 57 na basu Františka Klekla č. 82 na hubku Josefa Polácha č. 30 na 3. hubku Otec hrál Es. klarinet

Alois Römer z Lindavy kytosku, Antonín Šimák hrál baskytosku, a učil ve Srpálové další: Libana Peštka na hubku Vilhelma Klevera " "

Z Nového Dvora hrál na klarinet B. Heinrich Kočtař.

Kapela Lubomír = Srpálov, hrála společně, ani od r. 1897. do r. 1909.

Ponejprve hráli při prohlízece otcu, následující banisty Fr. Démka č. 57, 1. 5. 1898.

Policajci hois, přesel nesúpradně pochlouchat nové konkurenčny, ze Srpálova až k Valentové nádole.

Neslušný vdeček

Bylo k tomu v roce 1898-9, kdy ve Spálově, naproti zámku, v hospodě u Šíka byla tanecní zábava. Hrála ještě ta stará, spálovská kapela.

Najednoce započalo mnoho mládeženců, a hudebníky, neodvoreměně.

Najednoce přišel do Luboměře mladík Kubica Josef (Šírka) ze Spálovce, pro merikanty, aby šli do Spálovce hrát. Luboměřští chuti jíž neměli, když slyšeli, že tam hrají starou.

Kubica náležhal, až níže dalej. Kubica je na nás předvedl, a pravil: Vý mladí bučeké nám hejt, a vy starý máte cigánský díl!

Starí byli ihned ochotni, slali s cigánky, a nás opustili. Kladí na cigánku vylehlí, a hučeli dál.

Tenkouk hrala ta stará kapela ani naposled.

Takový nevděček vklidili staré hudebnice, které kolik rukou mládež, i staré obveselovaly.

Ti staré které jsem znal byli:

Klarynett: Alois Šírtek (Policajdu)

Křídovák: Josef Král z Luboměře, 100.

Záskřívák: Hrmýš z Kroomy, bednář,

II. křídovák: Hrmýš, vrchník svým.

Banistka: Šírtek (Paveč)

doprovod novinu!

Když v roce 1909. převezl ve Šprálové varhanický
Antonín Sima, by založil i svou samostatnou
bandu muzikantů, a to:

Sima hrál na křídlovku I.

(Pepř) Josef Klevar klarinet Es.

Kar. Barták " " B.

(Jozípek) Josef Klevar křídlovku II.

Ludvík Klevar baskřídlovku

Vilhem Klevar bubka Es.

Anton Tyl " " "

Josef Ryneck altovku

P. Klella bas.

Emil Pepřna buben.

Později se k nim přidal Jan Kainálek na klarinet.

Naposled vlezl mezi hrušky kapelu, kapelnika
Simy syn Rudolf, který započal vrtati krim, že málo
ume, vymyslel fiktivní kuse k hraní, krim mnohé
muzikanty velmi urazil, a krim se takto banda
většinou čelem narazila. Klevarové hráli přestali.

Nezbyvalo nic jiného, než protičeské
muzikanty vyprojekti. Bravali se z hystérie Kikové.

Tu vynořil se nejednouc předvídající Adolf Hitler
se svou armádou. Pořád prohroma na naší vlast-
i nároci, a krim muzikantské nervomosti zhastly.

Když nastalo ve Sýrské kapela hiny samostatná
získala v Luboměři kapela, kterou vedl můj otec
Rudolf Kik, též samostatná.

Otec hrál klar. Es.

já křídlovec,

Josef Kraib č. 100. baskřídlovec (hrál s Policijskou kříd.)

Karel Klečka č. 82. hubku.

Josef Poláček č. 30. hubku B.

F. Demel č. 57. bas.

Fanda František č. 103. lesní roh.

Před válkou i větovací, připojil se:

Josef Kraib č. 100. na hubku

Moris Klečka č. 82. " "

bratr Josef, na klar. B.

Hráli jme jenom dechovky.

Jned po válce větové hráli jme takto:

Překládaný F. Homýš č. 54. klarín. Es.

otec R. Kik č. 98. " B.

já křídlovec

jos. Kraib č. 100. mladší, baskřídlovec

Al. Klečka 82. hubku

F. Fanda č. 103. lesní roh.

F. Demel č. 57, bas.

12
Po 1. světové válce přišel jsem několik mladých
muzikantů, a navícil je tak, aby se mohla
hrát duchová, i symfonická.

Až od roku 1924, do roku 1927, hráli jme takto:

Fr. Horýček ř. 54 klarinet

otec, R. Kík 98. " "

bratr Josef Kík ř. 46. (někdy) klarinet

já R. Kík ř. 51. křídlovka

Karel Čech ř. 38. křídlovka

bratr Eduard Kík ř. 98. baskřídlovka

Fr. Šustek ř. 70. kresbky

Fr. Fráňák ř. 103. lemov. roh.

Emil Kleálka ř. 91. basy.

Od roku 1927 jsem nehrál, ani do roku 1938.

Kartalo politické hudební lidu.

Tanečních zábav málo. Který sprotek, nebo pol. shana,
něco pojádala, bránila se zuby i nehty, aby
nemusela dopláceti. Návštěvy byly u nás slabé.
Jedna shana, drahou, neproaprovovala. Prosto se
přímo hanolovalo s muzikanty, aby hráli co
nejlacnejší, že nevyjdou. Hráb se mělo příče, aby
bylo veselo, ačkoliv smutek mezi případateli zároveň =
vala nijemná náříkava. Hlavnou náříkavou na vemi-
cích, zavinila sproteková rozlištenost lidu. Muzikanti
to měli věděti. Prosto bylo lepe seděti v klidu doma.

V době panování císaře a krále Františka Josefa I.,
byly u nás lidové bandy muzeikantů v každe větší obci.

Tito lidoví muzeikanti, nebyli nikomu podřízeni,
ani vzdáni. Králi co chceš, kdy chceš, a jak chceš.

Používali naprosté svobody ve státě.

Hlavní bylo, když vyhověli lidem, který je na hraně
prozatíčku. Poručík poruček muzeikantů ten, kdo
jím zaplatil.

Která banda pěkněji hrála, ta byla vzdálenější.

Nehledáve na to, jde-li to Léši, nebo Němci.

Tak byly například bandy muzeikantů
v našem okolí:

v Lipkách, hráli tam Homýři, Pychkové, Jordánovi, Kici.

v Lindavě, harmonikář Römer, a banista Halbgieber.

v Hynčíkově, Léši, Blahové, a Kürz.

v Pavlovicích, Kockové, Bláha, Slabolt, Janáček, a jiní.

Ve Větci, oblíbená kapela Onhajský a z Kamenky Gold.

v Klokočínské, kapelník Hoffmann, Démel, Svádli, a
Klein.

v Loučkách, jáhnova kapela, a Vorkové.

v Leidebtovicích a Bamrové, byli těch muzeikantů.

Dobrá kapela byla v Milovanech, Smítag, a Pýšové.

Na Řebenovavě hrávali muzeikanti z Hynčíkova
společně. Tím udržovali společné přátelství,

sou založení oboucích obcí, sou bratří Heinricha,

a Thobischů. Obec Heinrichswald, se přesídlila.

(1923)

Jíž v době poválečné, dalo se české jednotce pravu
vzniku muzikantů, že z lidových muzikantů na cíedinách
dalo by se těšit.

Proto bylo vyhlášeno, že nastalo ochranné sdružení
lidových hudebníků, kdo chce choditi hrátí muzí organi-
rován být.

Nebralo se to ponejvíce výzvou. Hráli organizovaní, i
neorganizovaní. Nastal též autorský poplatek.

Noby se musely dvaho kopřili, a kromě
toho z každé hry ještě autorem platiti. To jsou li
náš vlastenci, kteří nás vezou do ochrany přednáší pravu.

Dokud jme měli nové particky v obci, a vedl jí
otec Rud. Kik č. 98. chodívali jme hráti i do jiných
obcí ke kácerům mají, a k tanecním zábavám.

Hrávali jme obyčejně
v b. nebo f. muži, dcechovkou.

Nejdále jme chodívali hráti pro Pohář
do hostince „U Rostkého Jana“.

Byl to překrý prochod pěšky tam, a zpět.

Veselo bývalo též v Kyličovci s hospodou u Ševajce.

Když otec Rudolf Kik se narodil v roce 1869. Naposled hrál
na klarinet Es. při prohrávce Šestkovc (policijský) ve Špálově,
dne 10. března 1947. Měl tehdy 78 let.

Od r. 1928-1938. se starává parta v Luboměři
rozpracovávala. Když nějaká větší hra byla, hrálo
se s výpravnou.

Jouhna s výpravnou, neměl taková, jako když hraje
celk, svatina.

Brah Edward, připojil se k nové partě.
Hrával se uhořila v Paskovicích.

Byl to: Fr. Folka, na sakofon

Vál. Janíček, na bubky

Hrabal, na bubny

brah, na housle

z Ameriky Kral, na hrombón.

V roce 1938. připojil jsem se k nim s písňovkou.

Hráli jiné tak prospolec, až do roku 1947.

Následkem stěhování na německé majetky parta zhasla.

V roce 1947. vstal brah Edward zimost kapelnickou
a uhořila jiné partie novou:

Edward housle, já píán. harmonika,

Kláha z Paskovic, sakofon, Kral Vincenc, hrombón,

Holajka trubník, Hell. bubky, Biskeps bř. o. 73. bubky,

Polařík Inara, z Klokočívka, bubny

Krčlář M. o. 96. doprovod housle.

Tak hrajem, až do roku 1950. kdy kapelnické zimosti
se nešly, a nastává hudba mebovací.

Jestli v roce 1950. budeme pokračovati dale, nebo zhasnem,
nevím.

Na písňovce harmoniku
jsem zahrál hráči ve věku, 46. rok

R. Šík, 51. o.

Dne 28. IV. 50. vyhráli jíme večer Hnajsové nevěstce, uč. ř. 53.

Hráli jíme, stará partice, ani naprostě.

A to: Blahov Fr. z Partovic klarinet Es.

Kolajka Am. Helhino, Křidlovec,
já Křidlovec

Am. Biskeep, ř. 73. II. Křidlovec

Ed. Šík ř. 17. Borkůvčílovec

Ulois Kočík ř. 96. Trebky Es.

Vincenc Káčil, (amerika,) Trombón,

Polaček František, Klokočívek, Tromba.

Po hrání jde jíme do Správova na hudební zkoušku, jenž
muset na den 3. V. 50.

Kap. Šešleks příčel program, který budou
v Luboměři na svatební hrači, a to tak, že nář
partice rozbíl hru, že zakáral hrači hru, když
nachodí do Správova na zkoušky.

Tímto vým diktátorem, sčítaním rabi, a mě žádám
procheeti, na což jíž dám oba svá promýšlení.

Vyhručil z nář luboměřské partie
Kolajku, Poláčku, Káčle. Blahov nechal z milosti kontrokráte
hrači.

Tím ukazuje moc moe, a promstu, kterou jíž dám
Edenovi sliboval.

Pratka byla v Luboměři u Chajzové, na ř. 53.

Dne 3. května 1950. byla naša správovská hudební skupina v Novém Jicině na hudební soutěži kde počet, první místo bylo řečeno, že klavír kapela se nezúčastnil soutěže, normu hráli.

Soutěž se konala ve středu, třetí jin. díka, v kulturním domě v Novém Jicině.

První hráli hudebnici z Většovic, bylo jich nejméně.
Druhá hrála ze Špálovic z Většova.

Třetí " ze Třmátky

Čtvrtá " ze Sprálovic

Pátá " ze Soudolu

nejlepší hrála kapela z Třmátky. (získala 9 bodů)

Druhá: Většov a Sprálov, na úrovni (získali po 7 bodech)

Třetí byla ze Soudolu, a polom z Většovic.

Z Luboměře byli jmena se správovskými, t.

Edu. Kekc ē. 17. na baskvídovskou

Ant. Biskup ē. 73. na I. B. hubku

Al. Kochář ē. 96. na III. Es. hubku

jai na II. Es. hubku.

Ostatní byli s námi ze Sprálovic, a 5 z bder.

Cinelistka byl Bučánek ze Sprálovic, klavír sloužil u vojenské hudeby v Hranicích.

Kapelníkem děkab odb. sic. Fr. Leštěk, Sprálov ē. 21.

Dne 6. května se vystříly hudební soubory v Odrách
v Želnickém domě. Oprava, Kovoš a Odry.
Odry měly kapelu nejkrásnější.

Nejlepší malá opravka, pak Kovoš, a poslední
Odry.

Hudebnici byli většinou jiní starší mužci.
Návštěva posluchačů byla velká. Vstupné 30 Kčs.

Hudebníci, kteří se vystříly, mají nárok na větrný mlynec.
Záleží ale na přijatelných, zda-li si budou takovou
hudebníci přát, a dle diktátoru plakati.

Dne 17. 11. 1950. hráli jme na vatební u Horáků č. 104.
Vedoucí souboru Fr. Šimák vob. uč. Správce č. 21., postavil
k této hudebníky bylo: ze Správce, tmbíče naraz,
varhaníka Prokopa rax, Jindřicha Čimec bubka, Fr. Řečáček
bance; Vinc. Krále z tanečky hrombom; Z Leboříčku:
Edvarda na housle, mne na harmoniku, Záčátky II. housle.
Květa Kiroš ze Správce bubny.
Z mnoha muzikantů seděli doma: Poláček bubeník,
Holýška bubkar, Ant. Birkeps bubkar, Bláha rax.
Postavil je vedoucí souboru proto,
že nechodí do Správce na hudební zkoušky
Jen k rozhodnutím, nic v mni schovanou partii

Dne 15. VIII. 1950. hrál jsme (partie Edúška) na vrátko
a Klokočínské, a nice: Edúškův housle; já harmonika;
Kolejka; a Birkeeps hubky; Kavran rax;
Král Vinc hombon; Poláček bubny.
Jádlo, a příští byl vortálek.

Dne 15. VIII. 1950. hrál jsme při tanecním hodovém zábavě
v sále u Ondřejů, na harmonice;
Prokes (varhaník) na rax; Ambrož rax,
Líma Jan hubky; Klečka říp. base; } Správov
Král Šim. bubny; Týl třt. hombón; }

Birkeeps třt. hubky; Kočík říp. housle; Luboměř.
Edúš inkával poněkud byl od spálovských, dne 26. VIII. 50.
z hudebního součtu vyloučen.

Dne 3. X. 1950. vyhruzávali jsme se čer v Leboňově Franckém.
Josef Kivil ſ. 22. Čs. klarinet; já křídloky; bratr Edúš basküdloky,
Miloš Kočík ſ. 96. Čs. hubky; Emíl řílek ſ. 91. bubny.
Všude nás štědré obdarovali, a přivítali, jenom na číslech
13, 6, 58. se ani neozvali, a nic nedáli.
Sečkalík říp. Leo, ſ. 15. dal nám 500 Kčs. (gabiniák)
Lelhem jsme vyhráli, 1400 Kčs.
Ti klec, něco dál mohli, a nedali nic, nazývá
zdejší lid říkobí.

Dne 18. III. 1959. v neděli, vystavávali jme Josefiem ve Spálově.
Hráli jme: Vladí Prokš, klarinet Es

Ambróz	"	B.	} ze Spálova
Ant. Tyl	baskvídlovec		
Fr. Štělina	hubka Es.		
Kir. Ambróz	hombón		
Fr. Klečka	bas.		

Zoh. Kek	klarinet	} z Luboměře
Rud. Kek	kůčidlovec	
Ed. Kek	baskvídlovec	
Moris Kochář	hubka Es.	

Léty večer přišlo. V Luboměři jme nevyhovávali.

Dne 14. 4. v pondělí svatošením, vystavávali jme v obci Žofkám.
Žofce Kachniškové č. 112; Ondřejové č. 82; Klečlovice č. 99,
Valentové č. 111; Ambrózové č. 7; Lávové č. 9; Haudové č. 61; Honýšové č. 87;
Birkupové č. 40; Lechové č. 1; Ondřejové č. 10;
Hrálo nás 5. Edes, baskvídlovec
Kochář, č. 96, hubka
Birkup, Ant., č. 73, kůčidlovec
R. Kek 51. " "
Klečka Emel, č. 91, buben.

Dne 31. V. 1951. při hudební zkoušce v sále u Somrů
ve Spálově, vzdal se své fenkce Vladimír Prokůš,
co vedoucí hudebního souboru ve Spálově.
Přípis předčasně hudebníkům, jednatel Fr. Třeština.

Dne 9. VI. 1951. hráli jsme opět, bývalá partie Edešova
v Klokočovce u haneční zábavy v sále u Poláška:
Edeš, housle
Rud. Klik, harmonika
Kolajka, bubky i.
Biskup trub. " " II.
Král Vincenc, fagot
Polášek František, bubny.

Spálovští hráli toto dne ve Spálově.
Záskupce vedoucího souboru, jehož kř. Kral, č. f. Spálov.

Dne 30. června 1951. byla soutěž hudebních souborů v Odrách.
Nejvíce bodů získal soubor z Hradce u Opavy.
Nejméně bodů měli hudebnici z Štětkovic.
Spálovský soubor se soutěži nezúčastnil, poněvadž dostal
z toho přečítaný shach, který zavinil vedoucí souboru
Vl. Prokůš se svými miskami.

5. VII. kral se návštěvou ve Spálově kř. Kral, zde li jíme proti,
přijali učitele Dohnala, do hudební organizace.

Dne 25. VII. 1951 (ve středeční) večer, vyhrávali jmena
v Luboměři Annám, a sice: Anně Ondřejové ř. 24,
Anně Králové č. 22, Anně Levové č. 15, Anně Fádrovové č. 26,
Anně Králové č. 20, Anně Léchové č. 21, Anně Chovančí-
kové, a Králové č. 106, Annám Královým č. 5, Anně Fádrovové 37,
Anně Kočárové 91, Anně Léchové č. 38, Anně Ambrožové 48,
Anně Fádrovové 86, Anně Randaškové 47, Anně Léchové 46,
Anně Králové č. 43, Anně Mandlerové 80, Anně Valentové, 9,
Anně Ondřejové č. 10;

Hráli jme 3. roké píseň: "Vzpomen' o Královně milá",
Tříkrále požádavujem Tebe, V sedmi.

Hezecnici: Král Jos. č. 22. klarinet Es.

Kolajka. tnb. křídloky ī č. 7. Haltimov

Birkup " " 73. " " "

Rud. Šik 51. hubka

Kočář M. 96. " "

Jar. Kčík 41. hrombón

Emil Kláček 91. buben.

Dne 15. září 1951. přiváděla odbočka hudebníků (prálov) hancov zábavu
v Luboměři se Ondřejem. Hráli jme dva kapely. Dechovky: Král Jos. č. 22. Lub.
klar. Es, Boh. Šik č. 46. klar. B; Kolajka tnb. Halt. křídloky, R. Šik č. 51.
křídloky, Ed. Šik č. 17. Lub. baskvíd, Král Vinc, Hilbr. baskvíd, Trubky
Es, Kočář M. Lub. č. 96, a M. Kláček, prálov. Trombón Jar. Král č. 41 Lub.
Buben Fr. Kláček, prálov, Buben Jar. Dohnal.

Dřes: Jar. Es Boh. Šik 46. Lub. tombož, prálov. Trubky Jan Lina, prálov.
Trombón, Tyl, Sp. Zubenj Šik, Král, prálov, Harmonika: Fr. Třetina, prálov, a
Káralek " " .

Dne 16. září 1951. hvala jme v Klokočovce: Edus, já, Karel Šimek z Hlubočic, Bláha Fr. z Parkovic, Kolajka z Haltinova, Biskup tř. Š. Ž. 73, a z Klokočovce hostinský Polásek.

Po rábavé šli jme pěšky domů, Klynice nahoru. V Klokočovce ještě mohlo probíhat na káteru secha. Řeka Odra, mlýnský překop, a potok Lomninka, všechny bez vody, úplně vyschlé. Louky vyprázdněny od slunka. Ropy zvadlé. Lidé vozí vodu. Rádne jiz nepropiselo od jara. U Skály P. Karel svítil, světýlko, co znamení, že se tam cirk živátního nachází, kteroužto řec, chovají klešník lidé vrahnosti.

Dne 13. I. 1952 (v neděli) byl hasičský "Ples" ve Spálové v sále u Somuč. č. 61. Hudba hvala Spálovská. Kterí nám i Edus, Bohuslav, Amb. Biskup a Fr. Bláha z Parkovic.

Oboz 11. hod. v noci, přijela kapela hudebníků z Oder ažem, i s nástroji. Bylo jich asi 12, mužů.

Kterí nám i znáni, jako: Jež, Ligenza, učitel Fr. Šustek, Reed. Sima. Několik kousků vyměnili hudbu spálovskou. Přijeli s tím úmyslem, aby ukázali veřejnosti, že dovedou hráti lepe, aby ten rozdíl všechni slyšeli.

Dívám se troje jmenovaných, že něco takového prohlížejí. Jsou to mužci ženatí, ve věku vyspělém, od 40-50. let, a jedou v noci na ples mezi církevní kapely, ukazovat jejich hudební honory, aby vernickou kapelu podcenili.

Dne 9. II. 1952 byl sokolský ples ve Spálově v sokolovně.
Hrálo přitáhl z Odry učitel Lestek. Z Leboře hrál s ním
Boh. Kek ř. 46. na sax, a ze Spálova Jan Sima, na kubku.

Dne 16. II. 1952 hráli jsme na hasičském plese v Klokočívkách.
Hráli jsme jen 4. muzikanti. Edieš na housle, já na harmoniku,
tn. Rirkup ř. 73. na kubku, a hostinský Polášek bubenky.
Vozil nás Fr. Lef ř. 15 na saních. Po velké závěje
míche na silnici Spálov. Leboře nemohli jsme se dostat domů. Koni zapadali celí do snihu, a saně se převraceli.
Z dívodílu závějí nedostavil se ke k. hře, Vinc. Král
z Hilpersdorfu, a kolajka hubonín z Kaltinova.

Dne 24. II. 1952 hráli jsme na kmčinové zábavě v Loučkách.
Hrálo nás 5 mužů. Edieš, já, tnb. Rirkup, Al. Kočlář
a ze Spálova Fr. Klečka na bas. Čtvrtý, Polášek bubeník
z Klokočívek se tak opil, že hrát nemohl, proto něl
před přínočí domu.
Vozila nás na saních Ondřej jeřafa ř. 12. zima, Iva,
s levoroumo kními.

Zábava byla v horské rezervaci mostem.
Byla dosti hlučná, ale vrále zákevní zima.
Schátraly most přes Odru doprovázely stojí, ale
slouží jen pro pes. Povoz jí nemá.

25
V sobotu, dne 23. II. 1952, byl Márkání v Luboměři
u Andreje ē. 10. Kurikanti hráli z Parkelovic, dechovky.

Dne 26. II. 52. hráli jme v úterý v nále u Kále ē. 22.

Tím se ukončily koncerty, jak od otívacího zvukem bylo.
Hráli: Eduard Br. na housle, já na harmoniku,
tmb. Birkup ē. 73. na hubku; M. Kočík housle,
učitel Jaroslav Kále ē. 41. basa.

tmb. Rolažka z Heltinova, a Vinc Kále z Hilbrovic,
se již podruhé, kdy hře nedostavili.

Dne 2. III. 1952. byl ve Vlkově den kulturní práce.

Se správou kapelu jme hráli z Luboměře:

tm. Birkup ē. kříd., Ed. Mik baskridlovka.

M. Kočík Es hubka, R. Šuk Es hubka

Rohuš Mik B. klarinet. Ostatní byli ze Správy:

Imbrož klar., Jan Šimek křídlovák, tm. Tyl. bar.

Fřehna Es hubka, Fr. Klecák bas, učitel Bohumil
buben, kapelník Miroslav ē. 7. činely.

Správští n provali na pomoc
z odeskej hudby: Rud. Šimek bas, Ženěk křídlováka
Klaunek Šuk, a učitele Fr. Šurkau k dirigování.

Hráli jme ty nejlehčí koledy
které již i brabci zapoměli: Sotnaj prchad
prálka a valčík, a ten méně odložený prchad,
které v před.

Dirigent Šurkau ze své vůle proděkoval odeským
za pomoc, před veřejností obecnostem. Tím dali
na jeho, že bez pomoci, nebyli jme ani ty odrhovat
= kdy ve stavu zaháti. Tak proti správ-

Dne 20. III 1952 byla v horní řeči u Sonni válná hromada hudebníků Dobročky Spálov.

Účastníků bylo 15 členů. Z Lebořířů bylo: Birkup třb. č. 73, Bohumil Řík č. 46; Jaroslav Kral č. 41, Ed. Řík č. 17; M. Kočtař 96. Rud. Řík 51.

Z Dobročky Spálov: třb. Tyl, Fr. Ambrož, Jar. Dohnal, Eva Václavková, Fr. Kleška, Mil. Kral, Fr. Třeština, Jan Šimá.

Předsedou Dobročky zvolen uč. Jar. Dohnal;
Místopředsedou Boh. Řík.

Vedencem hudeby Ed. Řík

Záložník " " Jan Šimá

Tajemník Fr. Třeština

Pokladník Mil. Kral

Delegát třb. Tyl.

Kontrolor třb. Birkup

Rev. říček M. Kočtař

Dne 19. IV. 1952 v roboke, hálí jména na volbu v Klokočívek.

Ed. Řík, Rud. Řík, třb. Kolajka Halk. č. 7, třb. Birkup 73, Miroslava Polářek (Klokočívek), Vincenc Kral (Hilversdorf),

Hrálovič hálí svědence u Sonni, ten ráno večer:

uč. Dohnal; Jan Šimá; třb. Tyl; Václavková; Ambrož; Boh. Řík; Mil. Kral; Fr. Třeština;

Pi oslavě 1. máje 1952, jme hváli: tomboj klar. 3,
 Král Lad. kř., Ant. Hl. bas., Fr. Trčka bub., Fr. Kleala bas.; Kř. Král čin.,
 uč. Dohnal bub. vel.; Jan Líma bub. malý;
 Z Lubomíre: Čd. kik brasků; Boh. kik kl. čs.; Ant. Kolajka kř.;
 Ant. Žiskeup kř. o.; R. kik bub.; Al. Kochář bub.; Vinc. Karel hrombín;
 Hváli jme v Odrách pře privozu.

Privoz byl velký. Prostov nikdo neproslochával. Tollesk ani od 10.00 ob.

Dne 22. V. 1952. návštěva schize hudebníků v Somuři, za přítomnosti
 Jeřá, Šíka a Šestka.

Správostí nejsem spokojený s tím, že vedoucí sborce ještě
 Edieš z Lubomíre. Odhalovali teď, že aby blok zůstal
 ve správce. Navrhli aby vedoucím byl Šestek a zálepcem
 Edieš. Šestek navrh nepřijal proto, poněvadž ještě plní
 zaměstnání v Odrách.

Návrh dal Žiskeup (Správ) nejmizernější muzikant.

Správostí byli tentokráté schize účastní
 všichni, kromě Štačova Louka, i ti, kteří do zkrocení
 nedochází, aby všechno prospěli.

Přesedl tam i starý Líma varhaník.

Z Lubomíre scházeli: Kochář, Žiskeup Ant. a Boh. kik.
 Trčka mluvoval, a uhoštěl Gáceráky, kteří když, za či
 peníze?

Jesť navrhoval zapojení do OB. Hudebnici nemají proto zechá.

Zůstalo to prozatím pře starém.

Dne 12. VI. 1952 - zkouška u Somrů v sále, v r. jménu R. Bož. Žele.

Hráli jsme bez basa: Bohus, tmbóř, tnt. Firkups,
Eduš, tyb, jaš, Kočlář, M. Klerla, Dohnal a chvílkou
kráb Krás. Nejdříve na zeleném frumborňe stálka klapka.

Jan Líma, rad. Kicál, Třetina, mekvali, jen
přibíkovali. Líma řekl: Mluvíte, co chodí kráb
k muzikám.

Dne 3. VII. 1955. hráli jsme na hodech v Kyjově:

Ant. Kolajka 3. f. Hellmlov, křídlovec -.

Rud. Šík 3. 51. Leboňov " " II.

Jos. Pláček Lindava baryton

Partojsák Bednářka baskřídlovec

Mois Kočlář 96. Lubom. bubek Es.

Klerla Emil 91. Lubom. basse Fr.

Frisler Fr. 3. 81. Lubom. buben.

Po polcení jsme hráli u kaple mariánskou písni.

Potom následovala hančové zábava v hospodě u Remše.

Včer velká bouřka a lijavec.

Dne 16. VII. 1955. hráli jsme na svatbě v Jindřichově:

Ant. Kolajka, Rud. Šík, křídlovec,

Jos. Pláček, Vilh. Čech, tenor.

M. Kočlář, Klimek, dvojrozd.

Emil Klerla bas, Frisler buben.

Dechovka bez klarinetu.

Dne 12. října 1952 hráli jsme v Lindavě na hodové žábavé,
vizice: Bláha Fr. z Pavlovice, Amb. Kolajkar z Hlubíova, Karel Lecl. Spálov,
Rik Ed. Leeb., Karel Vincenc Hilbrowice, Rik R. Leeb.,
Kočlář Mois Leeb., Karel Frant. Spálov.

Po polodni jsme hráli v kostele při mši svaté, kterou
sloužil kněz z Pavlovice. Varhanickou konal varhaník
z Polštáře.

Kněz provozoval v kostele led k pečce, pro stavbu nového kostela v Lindavě.
Starý kostel, věkem již sesíly, dovolil P. U. rozebrati, a nový dřevěný
na svor starého, je dřevu opět postavili.

Po krátké hodině započala faneční žábava v horodečné obci
ve které ještě hospodským Františkem Rikem.

Až do večeře, hráli jsme dechovky. Po večeři, dřív
žábavu byli přítomni ze Spálova, z Kočářova, Kylenova,
Polštáře Leboříčku, Hlubíova, Pavlovice.

Hráli jsme až do 1 hodiny, a bez běbnej.

Spálovská partie hrála v Loeckách.

Žábava byla dosti sléznic, bez velkého rámcuse.

Dne 9. 11. 1952. Hrávala žábava u Andreje Č. 10. hali:

Ed Rik 3. 17. housle, R. Rik 3. 51. harmonika, Fr. Bláha, Pavlovice sax.,
Jan Linhart 3. 5. hubka, Amb. Kirsch 3. 73. hubka, Vincenc Karel Hilversdorf, kombon
Mois Kočlář 3. 96. housle II, Karel Karel 3. 5. hubky, Fr. Bláha 3. 5. banjo

Všechny zima na nohy.

Dne 22. XI. 1952 hráli jme na svatbě v Pavlovicích
Richard Leinz vedl sacerce. (Helpesdorf.)

Hráli jme sechorke i dýčky, 7. muzik.

Mr. Máher, Pavlovice; tnb. Kolajka Hellinov Miroslav Amerika;
Fr. Klesla Správov, tnb. Birkup ř. 73, Alois Kocák ř. 96;
Reed Cík ř. 51.

Česec byl s Dobrovodským v lesu.

Vlčkovci hráli takéž dne Pavlovi, 14. května, na svatbě
u Fr. Jakla ř. 33.

Dne 4. IV. 1953. měl jsem právě 61. rok.

Hráli jme toho dne na vzkříšení ve Správově.

Klarinet Es. Boh. Kík, 46; Klar. B. Fr. Ambrož a Jos. Kík, německý
I. Kviček Laco, Fráňa, Jan Sima, II. Kv. tnb. Birkup 73,

Tenory: Ed. Kík, 17, tnb. Fyl,

Trumpky: R. Kík, 51; Al. Kocák ř. 96; Fr. Třetina.

Bass: Fr. Klesla; Buben: učitel Dohnal;

italský buben: Alois Klešta (Kocanová)

Línely: Mgr. Kral.

Letos na 61. rok, korebil jsem iniciaci.

Emil Kral buben, učitel Dohnal

Dechovky bez Klešty

Dne 7. října 1952. hráli jsme v Hermáňkách.

Eduš naplánoval hru s Janem Simem (Spálov) Sima na poslední den řekl, že nepřijde. Eduš vzel hubkuče svého.

Taž jíme hráli, přesel p. Sima s hubkou za námi.

Bez ohledeného se očal, a začal s námi hrát.

Edušovo uprostřed řekl: tři mi dás 100 Kčs. když pojede domov. Eduš řekl: Napřed se měsí zptali, jestli je někdo dál! Koho člověka napřed najít!

Dne 27. XI. 1952. hrácel, zahleděl, při hec. zkoušce u Simra, Jan Sima, že na žábaré, dne 28. XI. si budec se hráli oni ve Spálově sami.

Před jich hraje mnoho, žádají za to mnoho nedostane.

Hráli si sami.

Především, v cíle, když byl vzhledem, že hercům bylo hodně všobě honosování, a myslí se mezi věnické hercům, že hercům všeckli. Například ve Spálově učitel M. Šesták se roze ženou, učitel Léch z Dobrova, a na konec uč. Dohnal.

Dne 27. VI. 1953. hráli jsme společně se správoušími hudebníky na svatební v Leboře, na č. d. 50.

Klarinet B. Tmboří (sp.) Křídlovec i. Kolajka (Hab.)

Kříd. ř. Ziskep hrb. hub., Tenor Edo. Šík hub., Trb. Tyl bráb;

Tubačka D. Šík hub., Trombon Karel Král sp., Bassov Fr. Klecák sp.;

Bassista byl požádán jen něm velký buben.

Já jsem řekl, že buben není huba. To ještě jenom šírom.

Buben ještě patří správných muzikantů, ten je zvláště, aby je nebylo slyšet.

Dne 11. VII. 1953. hráli jsme v Lindavě: Král hab. (sp.) bubky.

Trb. Tyl hrombón (sp.) Tmboří sax. Kiv. Král sp.) bubny.

Fr. Bláha (Parker) sax. Ed. Šík hub. housle; Rud. Šík hub. harm.)

Hráli jsme tak asi naposled.

Dne 19. VII. 1953 volal trb. Kolajka mladéky do hospody ke Králičku č. 22, k založení nové baník merikantů v Leboře.

Dne 1. VIII. 1953. hráli jsme pojednace u Králičku č. 22.

Antonín Kolajka bubky, Antonín Ziskep bubky,

Ed. Šík harmonika, Jos. Král (22.) piano,

Alfr. Láček housle, Jos. Horýš housle, Socián hrombón,

František Polášek bubny.

Dne 8. VIII. Podruhé jsme hráli v Lindavě: Kolajka a Ziskep bubky,

Fr. Bláha sax, Král jss. klarinet, Král (mezen) hrombón,

A. Šík harmonika, Polášek bubny.

Dne 15.VIII.1953. hudečí jméno v Hermáňkách: Kolajka, Kisek třb. Kral Vinc.,
Kral S. II., R. Šik, a očealy Polásek s bubny. (Hmýš řepák.)

Dne 16.VIII.53. hudečí jméno u Andreječi č. 10. na Hodové, ciechrovec.

Kolajka, a R. Šik kudloky, Kisek Amb. a Vinc Kral tenory,
Kocháv bubky, Krala Emila bas; Polásek bubny;
(Hmýš řepák kl. 3. a Kral J. 43. bubky)
Krali 10. a 11. hod. večer, sklapa se s čekajícími návštěvami.

Zábava byla 1. hod. přečítána. Lidi byli napáleni že
nichajeme.

Kubicka č. 50. řekla na cestě domů, u č. 87.: Bohosé
mužíkanty nabízí do kamínka, av vystědli.

Dne 21.XI.1953. hudečí jméno novoválebné na Haličové.

Tancovalo se ve staré bývalé hospodě u Röhrucha.

Hudečí jméno: Kocháv Alois č. 96. bubny.

Já harmonika.

Jos. Janiček, kapelník z Partovic bubky
Amb. Kolajka kap. nos, bubky I:
Fr. Bláha Partovice sax.

Páček z Lindavy kembón. Po květnici, pálení.

Obvykle večera byla hudečí zábava ve spálové. Hrál tam jako vedoucí
z Českého Krali. Sima. — Jan Sima hrál na klavír.

Dne 9. I. 1954. mělo nás hráti 6. muzeikantů na hančském
Rere v Lindavě. Nedorčel Fr. Kláha z Partovce, a král Vinc
nepujočil Bláckovi hrombón.

Hráli jme pro všechny hezecníci: já harmonika
Kolajka bubky
Koclář buben
Jos. Homýš housle.

Dne 16. I. hráli jme na hančském s klokáčkem:
Kolajka tub. křídelky, já křídelky II.
Josef Král č. 22. klarinet Es, Josef Homýš klarinet B.
Vilhelm Léch, z Jindřichova baskéclivky.
Miroslav Koclář bubky Es; Poláček buben,
Fr. Kláha (Srálov) bas.
Hráli jme docela dobrě. Vomu jme šli s opečenými
pysky.

Dne 23. I. 54. hráli jme děchovky v Loučkách v tomto složení
jako nahore. (Od 7. do 3. hodin.) Vozí nás Rohrich, z Halkinova.)

Dne 13. II. opět v Loučkách.

Dne 20. II. 1954 na Dobrově: Josef Homýš č. 87, Kolajka tub. č. 7;
Lad. Král (Srálov.) tub. č. 51, Vilém Léch (Jindřichov) kl. Koclář 96.
Josef Král 43, Fr. Kláha (Srálov.) Inara Poláček (Klokáček.)
Vozil nás Fr. Rohrich (Halkinov.) jarní, lichá noc. Chomutov jina.

Poměr, mezeikanty, a lidé. 1954.

mezeikanti jsou v příhodné době první okopy.

Když se někde hraje, počítávají každý holomek na mezeikanty, hrajte!

Nejmenší mládež již ani zpívává. Umí se jenom hrajet kolem dýšky, jako kdyby měla v klavíru motolice.

Smohý myslí, že když zaplatil všechné, že získal jim i pravé perní nad mezeikanty.

Smohý si občas na mezeikanty vráce flámu, pravou v s výkřiku, jako kdyby všechni byli takovými sprostátky jako on.

Nikomu nenapadne, dát mezeikantům nějakou odměnu, za nad normální výkon.

Si staré lidé dokud uživali svého mládež, donesli mezeikantům pili, a keřivo, a potom teprve žádali aby mezeikanti začala.

Toto jsem všechno svedekem.

Dne 15.I.1955. hráli Lubomírští dechovka v Jindřichově na hřišti plzeň. Ja, Edus, a Poláček (3.) hráli jom v Lindavě na svatební, u Horáka. V Lubomíři hráli Partovští na svatební u Šimoteků č. 39. Po polnoči, byla divoká prázdnina.

Dne 11.IV.1955. v pondělí velikonoční hráli v Lindavě na zábavě 3. hudebnici. Kolářka, (Hlínov)

Bláha z Partovic,

zábavu pořádal Kolářka.
Do 10 hod. výhrál přes 500 Kčs.

a Poláček (bubny) z Klokočínska.

11. pátek, dne 29. IV. 1955. zemřel ve Spálově v údolním konci Liban Pustek. Byl nejstarším členem hasičského sboru ve Spálově. Byl v mladých letech též muzikantem na kubku čs. i křídlovku. U hasičů byl hračkářem. Je rodák pocházel z obce Š. 21.

Na vojně sloužil užití sice pána u Hecláni.

Za svobodu, byl asi rok v Americe. Byl též ve válce světové 1914-18.

Dne 1. května, hrali jsme v Bořicích: M. Kolajka, Mik R., Kral 22,
J. Honýš 8f., Ptáček, Vilh. Lečk, M. Kočlář 96, J. Káčil 43,
Friesler 81, Polásek.

Den byl krásný. V dělnickém domě, dostali jsme pojist.

Dne 8.V. 1955. naši den, 10. let výročí osvobození naší vlasti hrali jsme
na tanecni zábavě v Lipné: já, bi. Čeduo, a buben Polásek.

Dne 26. VI. 1955. hrály v Lindavě. Hrali jsme v kostele při mší praké.
Při haneční zábavě v roboke i v neděli, hrali k. muzi-
kanti z Karviné. Zpaxe, harmonika, a buben.
Poval si je hrdinský Zajonc.

Hudební soubory t.č. 4. jich v roce 1955. mají tyto obecní obce:	Parketovice	vedoucí souboru Janíček
" Luboměř	" " "	Kolajka, J. Kelt.
" Ptáček	" " "	Indra
Spálov	" " "	Trojčák
Vlkovice	" " "	Neček
Odro	" " "	Ligenzai

Rižné píiběhy.

Pamatují si jako chlapci, že noví muzikanti, které mají otec v naší obci učil, říkají ponejprve vyhávati Tomášem. Kdo bára měli velký plechový hneček, na který houkl František Démel č. 57, který se na báru poprvé učil.

Byl to zvěčtek všeobecný, ale velká radost, že hezí jíž noví muzikanti.

Přávě když v noci ještě vyhávali, ^{4. č. 53.} naprávili hořeli na kalvínském díle (20. č. st.) Balení větrník. Tak vypravuje mi otec, R. Lík č. 98.

Jeden z nejstarších muzikantů, Josef Král č. 100, který hrál čelo v této době s Policie dobrovolnou kapelou ve Spálově vyprávěl mi toto: Hráli jiné jednoznačně u muziky.

Přišel tam z Luboměře sedláček Josef Šustek č. 29, a přivezl s koněm řadu chlapců. Zářeli se u muziky, až do posledního příčenku prošel Šustek koněm Vágnerovi z Lindavy.

Po muzice jeb Šustek s koněm jenčí domů.

Byla nás na voze celá řada chlapců. Vágner jeb byl.

Dojeli jiné do Luboměře k hospodě č. 22. Vágner si koně u hospody vypláhl, a řídil s ním domů.

Šustek pravil: Vy muzikanti zůstáváte na voze, já vás proslímu ke mně na greenk, a dám vám pojed.

Muzikanti s tím souhlasili. Šustek je rád. Kdo do mava na greenk, postil vše rovnou s kopce dolů.

Víz hřebel po kopci dolů. Naproti dovoř, č. 32 se vše vyločel, a škobrtýc všechni na hromadce otesaných lícek. To bylo naše štěstí, že v půl kopci jiné se vysvátili na hromadce lícek. Jinak jiné mohli byli všechni dolámaniv.

Zacíměnu se nic nestalo, jenom Pavěl měl prochramozděný bas.

Muzikantka si dělávali pracholky různé řežby. Muzikanti, když zplaňovali dostali poslouchali. Tak se i stalo, že v nálebném verslu muzeli muzikanti vylezlí na shomy, a hráli. Nejdřív se malí banistovi, jak těkav se na shom hrabal, než se nani dostal.

Himmer (Srálov) harmonikář, o Haltmiové: vypravuje.

Jednou obdaroval hovářík Emil Febschík v Jakubčovicích veselou návštěvu. Kavářovnice byly milionici přednesové hudeby. Hlídali se brousy načmýjeho přednesových kessů.

K jinobavení, pozvali si muzikanty ze Špálova, aby jim něco zahráli. Předložili muzikantům i své nosy, aby jim z nich zahráli. Špálovští se do toho nechali. V polovici zůstali hřeši. Flögelhornista měl tam sólo, a výška nemohl vyhroubiti. Byl na to nám. Ve hváři prý zčernal, a kess se nedohrál. Zůstali všichni jako závazní.

Z muzikanti rádi piju alkohol, o tom není sprave.

V poslední době let. Benesovy republiky šla kapela varhaníka Antonína Simy ze Špálova s procesím k Panně Marii ke Skále.

U Skály byl majitelem hostince Ráša, se kterým nebyli Špálovští muzikanti v dobrém přátelství.

Tby Rášovi vyzkoucovali, procesí n. první, až k P. Marii doprovodili, a ee horšozy jak zvykem bylo nehráli. K průh'ni se Rose nic nekousili, mýbří fláři s kočalkou ze Špálova v kapse v procesí n. nesli, a za Rose n. na ní prošnakli.

Tak vyzkoucovali muzikanti p. Rášovi, kteří jiz lenkořík vystíkoval své růžky, jako výbojový Henleinovec.

V roce 1897 zavítal do Špálova p. arcibiskup Theodor Kohn.

Špálovští muzikanti se činili, aby slavnému pánu arcibiskupovi přestřílel.

Pán arcibiskup se ubytoval v rámku u rybíče z Bozovic.

Muzikanti stáli dložkou též u rámku, a háli v naději, že něco od tak všešného pána jím kájme.

Byli ale velice zklamáni. Nic nedostali, ani jím nikdo nepoděkoval. Tato oslava, velkolepa osém, dložka v praměk.

Průloučí: Spis chudačk hi něčim přispěje,
než bohač si na tebe vzpmene.

Ač v době let 1870-80. bydlel ve Sprálové na ulici, v domku u Horanové boudinky, cestou k Fukalce. Ten pršel do Sprálové z Drahonice. Byl dobrý hudebník, hrál na baskůvku.

Učil též mladíky hudebě.

Pocháděl se k němu učit též z Leboře.

Sestek Josef č. 20. na Flögelhornu, a Kral č. 33, (dvaceták) na bas.

Fukala když učil hráč, měl pro učně malo místu v jizbě. Fukalka měla plechy s cukrovým na lavičkách.

Kral sedl si jednou s basem na plech s cukrovým aníž by s tom učitels.

Když vstál, padalo mu řsto s kalhot na proslahu.

Fukala se ve Sprálové slouho nedával. Ostatně byly jazyč, a dívadlo slabého obchodu.

Něco z osobní zášti.

V roce 1946 složil p. učitel Fr. Šustek ve Srpálově, kapelníkovi, slovo z toho dívadla, že mu přišlo od berlínské správy z Hromic velké placení.

Když se brak Edus dověděl, že p. učitel kapelníkovi složil, slouhho neváhal, jel do Prahy k hudební akademii a vrazil kapelníkovi na sebe, v roce 1947.

To nebylo srpálovským hudebníkem pro chuti.

Nebylo to milé ani p. Šustkovi.

Nejvíce bojili proti tomu ti výrobci, kteří p. učitel Šustek hudebě rádi. Rovnou se sami sebou, že byli k tomu navedeni.

Tady jiné měli mnoho, a nikde jiné se vmlouvati nechodili. Bylo to tím, že jiné měli v malej panici a lidem jiné říši slíbené s výhovním významem.

Toho nám libeňským právem ostatní hudebnici v okolí zavíděli.

Neviděli jak mají svou zlost i kojili; proto nám dělávali při hře různé osudy. nápræklaud:

Dne 5. I. 1947. hráli jme v Jakubčovicích u Kopek.
Přišel tam Rud. Šimáček z Ústí s klobkou, se svým
partnerem Wiltschekem z Jakubčovic.

Wiltschek (: Němeц, bývalý člen Hitlerjugendky, který
chodil za Hitlerovy moce v uniforme, s nožem
na opásky.) vrazil Šimáčkovy klobky, a při tom nám
za základisem, do my řval. Prosebili neuměl.

Sešel ní k bubnům, a uvařil svévolné
z čínské rožek rákroje.

Pak přišel mezi nás p. Fr. Šimáček, kapelník z Ústí,
vrazil banistovi říkalovi basu, a při tom vrazil
domy slně žině ze myšec.

Dne 3. VIII. 47. hráli jme v rámci u Kálečí. Bylo veselo,
a nikdo nás nerešil.

Najednou přišel do rámce p. odborný učitel Fr. Šurák,
vyjádal ní od Františka Vincence hambón, říč na ráb
a zapříčal maněm houbiti, aniž by ho kdo k tomu
vval. Potom za nedlouho při nám hře přiskočil
na přání, bez dovolení vrazil při tom houbi brachoví
z rukou, a houl, ale věho gurka. Tím jme zaháili
maladu do hry.

Dne 31. VIII. byl výlet ve Spálově na Sokolském cvičišti. Hráli jíme se spálovskými hudebníky společně. Hudbu vedl bratr Čadeš.

Vечer byla haneční zábava na dvou místech, u Rieček, a u Šeříků.

Partie „Třílna“ila hrála Riečkem.

Aly Leboměřští s vlastním spálovským, hráli jíme u Šeříků.

Oblastní učitel (byvalý kapelník) p. Šeřík, na žádost bratra, zapojil ke hře Šeříkovem, svou dřevenou basou, poněvadž basista Klečka hrál na rovnou basu u Rieček.

Terče před začátkem hry byla basa v rále na skupni, a hráli měl na ní charník Pola, který tam jíž když byl. Najeďovou, když jíme chlévi jíž ke hře mísíhoje lacički, nechal p. Šeřík rovnou panu, basu ke rálu odmetli. Bylo to udeľován čisté ze msty.

p. Šeřík se rovnou panu, girstali u zábavy hancovat, a sledovali, jak budeme bez basy hrát. Rezel to spravili beben.

Nebyl na tomto dosti, hráli s námi vystoupijící, tmborž, a Havran. Ti nám dělali další osudce. Po každém housku se rozstekli, a brak jako kapelník, musel je volavati ke každé hře, a na ně rekoval z jeho strany mávali, aby šli hrát, a oni se tunc v síní posklabovali.

~~Nejdříli hlas chlapci, neměli vcelo věřejnou arast~~

jsem ze svých hlasů. Byly zase vše někoho navedení. Sám jsem celou hru věc, dobrě prošel.

Těsně před ukončením zábavy, vyhatil se ze sálu i p. osobní učitel Fr. Šuráek se svou paní, a šli do sálu k Řežkovi, kde se hra pomalec končila.

Každou doma, nahlédl jsem do sálu, a kdy vidím, že hromnická Juráč slíjí, a ukazuje nejeméně hráčům na hromov rám, jímž: Hrály deedy u Pobedy". Osobní učitel Šuráek, se svou paní veselé při tom posakoval, dív, že se nechytal hráč.

P. Po hanečné zábavě u p. Poláškov v Klokočovce, 11.11.1949. přišel za námi jednou ožehavý syn Bečvářka, a s ním p. svb. uč. Šuráek. Bečvářek se při hře postavil před nás, a začal nám do hry co si oprávnit povídali jak hří. Učitel Šuráek seděl u stolu vedle nás, a měl z toho ani pekelnou radost, že nám hru kočí. Jinak by ho za nerest prokáral. Ba oprak, na hromov horebil, a žucinek se v prachu na prohlaze vylehl.

P. Dne 11.X.1947. byl jsem ve Spálové co výprava, hrál na harmoniku, v sále u Řežkovi.

Spálovský harmonikář Řehina, ze zlosti zadřel ni doma harmonikový psal nob, aby mi zmnožnil hru. Byl jsem proto nejen hrál, z houslového parku.

Dne 9. III. 1950. při hudební zkoušce ve Sprálově řekla
ml. Lurkova Češová loto: brali se s harmonikou
po světě láhav, a na zkoušky nechodí.

Dne 13. IV. 50. řekl kap. František Šestek na hudební zkoušce
ve Sprálově loto: každý se musí hudbě věnovat,
a kdo nechce, al' nášho modá, a nechodi hál.
Ucházející o hudbu jist dost, ponevadž phal bude
zvýšen.

(Pomámková: na zkoušce hál ponejprve profesor
střední školy, na baskůvku, a jakýsi učitel
sedí k rozhledem.

Učitel Lech z Dobrova, píše klarinet.

Zde vidno, že učitelstvo se všíma mezi lidové, dědovské
hudebníky. Tect obrováště, když cítí, že pláč hudební-
kém bude zvýšen.

Dne 20. IV. přišli do hudební zkoušky, do hospnice u Pomákkové
dva odvedenci z Klokočívka vyučovateli muziky.

Lhkéli naši partyji liboměřské, jistu hraváme obvykle
s hostinským Poláčkem z Klokočívka. Jelekož v
hudbě rozhoduje, a hudebníky hudebou zaměřnává
se lečna p. sed. uč. Šestek, ten se energicky vyslovil
takto: Klokočíkovci hálí neplýde, ponevadž nechodi
do zkoušek. Poláček kontaktační hálí smí, jen pro
tací posláníkou, jerli ve čtvrtk půjde do zkoušky.

jeršíli až zkocíky nevívajte, tak půstě hukti nemí, a večeře se náhrada, buňto přijde kios, a město někdo jiný.
Žá Kolajka přijde Jenda, město Lásik.

Dne 21. IV. řekl mi se hospodce Somové Jakub Hancan
toto: Včera jsem zkocíky, jili sprálovští mexikanti
liko vína. Kiosk ho naloval. já jsem si toho všiml.

Ukázali se vám přespolním spoustí. Seděli jste mezi
nimi, a vám nedali a toho nic. To je draost.

To viděl jich vás mají rádi. Tak bude půlcetost,
jai jím to vmetne.

Já jsem Hancana napomenul, že se nemá o tom
zmínovat. já jsem viděl, že kiosk prodává vám
skleničky vína, ale nestaval jsem se, od koho by jist.

Dne 7. V. 50. orlava, Den vítězství. Hráli jsme po ranní
minutce u korkeler ve Sprálové.

O 11. hod. jeli jsme autobusem do Lebovic.

V parku před pomníkem pradlyň byly oslily jiz
machystane, na které jsme sedali, a několik kouříků
začnáli. Z občanské kam nepřešel nikdo.

Na schůzi občanů vytkl p. Grün
občanům, že neobčejí, ani jsem kdo orlava 2. kčs.,
na pozvánku ze svato.

Dne 25. V. 1950. při první hudební zkoušce myšcové v rámci u Somrů, generální kavalír, s vedoucím souborem Šeřkem a Kirovem.

Šeřek: Kdy manželka vydala povolení Edvardovi ke hrací do Oder proto, pro nějž ji občistil. Jinak by mne to nepovolil, pro nějž Poláček tam neměl právo hrát, a důvod je, že nachodí do zkoušek z toho miasto mili Edvardovu hrušku, pro jízdu po kule.

Edvardový říckl zlostně: jak nepřestaně tak jednat! tak jine necesti, je stěžiny k vyloučení.

Připomíkl jsem Šeřkovi, jak náročně umyslně hrál karol. Například v rámci u Andrejeji při dechovce když všich báse, a celou polku falešně baroval.

1949. Bylo to při slavnosti Výmluvy, že nedorede hanpon. Při zábavě všich jednoho bubka, a když to karol, a Výmluvou, že mne nepranýc na kubek. Bylo to když se Andrejevi Polonuhomil nám na hanpon. Při této siroté měli jmena na vatebnu na buben. Lekali jmena u kostela na vatebníky, až u kostela vydali. Leky jmen měli začít hrát, kdy jmena viděli že p. sirot má buben bez činelí. Udešel k umyslně.

U Kále v rámci, kdy tančí se p. Šeřkovi jeho manželka plautá na tango. "Likavé časy".

Dne 25. v. 50. byl ve Správové dětský den.

Na hře půbral vedoucí souboru Šustek, z Oder Goje, R. Šimek a Klečava.

Z náří bývalé partie : Kral, Polářka, Kolajka, Biskupa, nechal seděti stona.

Do Lindavy, kde jmeny měli žít my, se řek Šustek ráno s 2 slezánky z Oder, a hudec z Vlkova.

Dne 5. v. 50. byl Edens a Gohavě ohledně hudeby.

Dne 20. v. 50. měl vedoucí souboru Šustek, přípis z Ochavy jíž s kapse, a Edensov u Šimek jíž domloval.

Dne 26. v. 50. volal vedoucí souboru, schiexi hudebníkům do konzerv. u Šimek, ohledně záležitosti přípisu z Ochavy vykázice z Edens. Schiex byl ičasten okrem hudeb. tajemník Ligonera, Vlk, a Ječ, z Oder.

Správoví byli jíž předem mene rebus umluveni, gremořanům nám luboměřským samostatně hráti.

Vedoucí souboru odb. uč. řp. Šustek, dal návrh, vyloučiti Edens ze souboru. Odhalování novítki Štěkami.

Ty luboměřská partie ziskali jmen shance. Lekali jmen a z testu správňáku vylazec. Oni všichni jako jeden, předem jíž umluveni, klarovali pro vyloučení, ačkoliv mnozí z nich byli s Edensem v quacelském pomere.

Hlasování:

Fr. Šístek, soub. řeček, a vedoucí sborové.

pu. Šístková, jednatelka sborové,

- Karel Kral, ž. f. (bubeník)

- Jan Sima, náv. v hře v normální.

Pohes (varhaník) nedávno do Špálova převandrovatý.

Fr. Kleček, baník, hře se před Šístkem, a nechává za
českého hráčku vějíře vynadati.

Ambróz, dělník, je štěstný, když může s inteligencí mluvit
jen Ambróz, to ráme.

Hannem Rud. místního jde škole a žije; Ted ještě na
předminách

Juráč

Kral Lad. listonos

Přehná, školník

Z našich hudebních partie byli jmena přítomní:

Já,

Ondra,

Kolajka,

Pirkup,

Kral Vinc, a M. Kočbař.

Nepřítomni:

Jar. Kral 41; Kral Jos. c. 22; Polásek, Klokočívek,

Bok Šík 46., Bláha, Parketovice,

Z důvodu, že učitel Fr. Šustek (Správov 21.) ještě od prvních učení k vyučování ve Vítkově, konal se ve Správově dne 23. srpna 1950. volba, vedoucího hudebního souboru.

Na návštěvách učitele Fr. Šustka, zvolen byl od správovských hudebníků za vedoucího souboru, varhaník Prokes.

Ky, hudebnice z Leboměře, jíme se též volby nezúčastnili.

Prokes ještě žonat asi 1. rok. Přišel do Správova nedávno.

Domov má kdeši v jihozápadní Moravě. Vyučen je holcem. Chytal se varhanictví, a na žádost p. faráře, stal se vedoucím filiašky dřeváškové ve Správově.

V listopadu 1950. byl z dřeváškové sliby vyhoděn. Proč, nevím. Lidé nevyhovooval. Byl moc pochudný.. Když aby na brambory obstaral pytle, kterých bylo v Drcích dostatek, posílal drobné zemědělce s knovským potahem brambory do Jakubčovic na mádravu. Tím získal sobě pochudli. Když pytle byly, nechtěl je běžet do správovce, aby se nezapomínil. Aloisovi Kočíkovi Leboměř. o. 96. posílal v obálce za brambory s 100 Kčs. méně, a připravil ho o vlastní pytle.

Dne 18. XI. 1950. předstole majitele hnoje v Leboměři, Kicál č. 41, a Biskep č. 40. hon. Žádali nás, zdati bychom jim pro hnoje v horské nezahrádce, 5. zdejších hudebníků. Edes sěl p. vedoucím souboru Prokesovi s povolení. Povolení nedal. Sěl za ním učitel Jar. Kicál, povolení nedal, ačkoliv sám heál se správovskou partíji na volbě v Lindavě ten sám člen.aby bylo hostem hnoje vyhoveně, sěl. Edes s Biskepem za párem ještě jednou, do Lindavy, kde Prokes heál. Povolení odepřel, ale potom to napsal, až mi Biskep pochopil, že vůně na něho též háček.

Tak minuli církevního slibce, ale zpěvec v leckoj morálce.

Dne 28. XII. 1950. byla volána schůze hudebníků, do horniny Somavé č. 61. ve Spálově. Z Luboměře se schůze zúčastnil Edušek, Alois Kočtař, Bohumil Kik, Antonín Briskep, Jaroslav Kral.

Předseda sborce Prokes, přečetl dopis důly z Ostravy a němž bylo oznámeno, aby hudebník Ed. Štěk nebyl ze skupiny vložen, mýbří dána mu jen dieka.

Prokes navrhl, aby nebyl bran na hry ještě $\frac{1}{2}$ roku. Anton Tyl se vyjádřil, že by stačilo $\frac{1}{4}$. roku.

Kočtař Alois řekl, že jiz stejně není bran na hry od přečtení dopisu z Ostravy, a to bylo 8. srpna. Dle toho má dobou hruze odbytou. Jaroslav Kral, jako učitel na střední škole ve Spálově, slíbil hruze projevit, a to spustě blbáky, že dává návrh $\frac{1}{2}$ roku prominění. Na tom se zastal.

Kdyby byl rozumný, mluvil by tak jako Kočtař. Luboměřský stejně všechno prohrají, projevadí jich jich při hlasování malý počet. (Jar. Kral jest lepší mladík. Vyučuje kynosí 1. rok. Jest z Č. 41. z Luboměře. Zaplatil se sám hensem Edušovi za to, že ho bral na hru, aby při okamžicích, nějaký gros si vynášel.)

Na to měl slovo opět varhaník Prokes, jako předseda sborce: Tak hajz ještě proto, prominění $\frac{1}{2}$ roku, tak dobrá. Ježli se ale něčeho dopustí, tak mu ale sám potom lepsem.

Zde vidno, jak ta niská lůda lidu po sobě jezdí, skazová každou obec, bezprostřednou věc. Víbec takový vandrák jinakandiován nedávno z Spálová, jakž jest Prokes varhaník. Takových několik, by vnedlo upráli hru ještě dnes.

Hudebníci ve Spálově klení pospolu t.č.
hrájí, myslí, že Boh poslal je na tento
svět, aby jen oni lidé hráli.

jsou to zde oni:

Prokřes; ženatý, varhaník v kostele. Nedávno do
Spálova z neznámé krajinu přivandrován.

Je vzhledu mnoho chytře na něm nemí.

Jan Šimov; ženatý, od úravu na hlavu chybají, zemědělec.

Třetina; půsíne Valašsko, zaměstnání, školník. (ženatý)

Král Kiroš, dělník, a zemědělec. Chlap rana faleš, dělá
na bubnech jenom nouzový šramot. (ženatý.)

Tomáš, dělník, ženatý. Než by hájil solidariku, jest raději
poliček.

Tyl Ant. ženatý, zemědělec. Hlají shodověkou, přichází
s rozsuvováním.

Král Ladě. mohutný, rozměrný, a holčičkář
ze spálovských humen. (listonos.)

Klezmer Fr. ženatý, zemědělec. Skarý odumírající barista.

Veselost lidu upadla. (1950.) Kuřci přestali se mlátit, přestali
priskáti. Hudebníci se započali navzájem potuhati
tak, že spálovští nechlejí doroliti hradu luboměřským
ani ve své obci.

O vesnickém heclistu.

Není starý dědovský heclista neměl pouzdra na housle jako dnes. Nováli housle čili heclu pod paží. Dříve než housle pod paží vznali, zvukeli smyček (myšec) za stenu q. jako řvali do prchov. Tím, že housle v pouzdroch nemohly, často se stavalo až mnohoj houslistů s své housle působil. Když se při nesoum houslí vyvrátil, housle pod paží jenom zahustely, a výj model zůstaly.

Jíž od dawna, jest zvykem v naší obci, chodili vyznávati Štěnadle Josefiům, večer před 19. březnem.

Toto pravidlé vyznávání, není jenom k počtu Josefiům, ale jest to starý zvyk, vítání nového jara, na které již lidé po kruté zimě, s bolestí čekají.

Dle upomíce starého hudebníka, a kostelního zpíváka Josefa Krále, byly ve zmalovském kostele i kostelní hudební nástroje. Housle, baskvídlova, klavír. Z vzhledu Josefa Tišta, houzena byla pro kostel dřevina bosa. Hrál na ni v kostele členík Starých. ří v roce 1908, započal hrát na vzhledu Antonín Sima č. 165, za něhož se všechno z kostela přestalo.

Dohud hrál v kostele rektor Ed. Scheich, visely náškoje na pravaci.

Na bari hrál An. Sima u zábran, a potom ho prodal muzeumem do Hyndsfaua.

Když učitel ve Spálově, Ed. Scheich, hrával v kostele na varhanu. Dbal velmi hoře, aby při slavných mše svatých byl na chóre, řídicí zpěv, a řídicí hudba.

Někde se říká na hruškovou, ještě převzal zpěváky ve svém bytě, domkou č. 64. u sochy P. Marie, u rybníka.

Jako školák, v kostele pod koncertním stojí, hledel jsem při slavné mše svaté na pozlacenou, co se tam všechno děje. U varhan seděla Schejchova dcera, Hermína. Scheich stál mezi zpěváky a hudebníky, mával nad nimi rukou, aby udrželi všechnu pravidelné tempo.

Mimo toho, si zpěváci udržovali tempo dle svých mohutných podlah. Nejdříve klapali nohami barvi zpěváci, kteří stáli vzednuti. Doba především Alois Ambrož č.j. 7. ř. p.

To klapání s podlahou bývalo někdy horečné. Klapot s podlahou, převážel celou hudbu, i zpěv.

Ti, kteří seděli ve stoličkách pod pozlacenou, pochojí kamen od rámců nad klavovou naměli. Počád na ně cestí se ihopu padalo za krkly. Kusele se počád ořívali.

Bývalo to v době kapela František Kysely. Za p. faráře Ol. Kyselyho, se jistě také slavných mší svatých nekonalo. Varhemik Šimek, si nedal s kostelní hudebou žádnou práci. Když něco bylo, vráhal do kostela dechovku, kdy hráli při mše sv. písni, a byla slavná věc odbytky. Tak to dělal pro celou dobu svého varhemikování, od r. 1908, do roku 1948. ve Spálově.

Muzikanti v Luboměři

v roce 1951.

Edward Šík	č. 17.	ženatý	
Antonín Biskup	č. 73.	svobodný	
" " Kolajka	č. 7.	" "	Heltírov
Alfr. Kočář	č. 96.	ženatý	
Bohumil Šík	č. 46.	svobodný	
Rad. Šík	č. 51.	ženatý	
Jaroslav Kral	č. 41.	svobodný	
Josef Kral	č. 22.	ženatý	

Josef Kral č. 100, který zemřel v roce 1947,
a byl posmrtně hradlovaným z naší obce, vypovídá mi toto:

Byl jsem v mládí v škole P. Karla. Hráli tam v hospodě muzikanti z Vlkova. Ten bubeník měl okolo sebe říkotek, a němeho hrapátky. Při hře háchal rukama sem a tam, proujívaje toho hrapátky, jakož nejaky komediant.

Když ho když viděl, kdož vše co mládčího na tom za kramouc hru, a zatím to byl jen plamý říman. Když se to nic nelíbilo,

Tak prozradil staré naši prvníste moderní děts, s bubenem.

Den 1. máje 1954 hráli jsme při průvodech v Štěrbech:

Oderšská kapela, Spálovská kapela, ve my z Lubomíra:

1. třb. Kolajka (Heltírov)	křesťanek	I.
2. Rud. řík Lubomír	"	II.
3. J. Kral 22.	klarinet Es.	
4. J. Horý	"	B.
5. M. Kochář	bubku Es.	
6. J. Kral 343	"	Es.
7. Emil Klešla	base	
8. Vlk. Lech Jindřichov	bamberskou	
9. Ráček Lipták	baiton	
10. František Poláček Klokočívek	buben	

Na námořsku byl jen obyčejný, proslov. Věnického lidu bylo málo.

Den byl mury, pro mrazem.

Průvod dělnické a školníků, pesky, kramy.

Tukobusy byly sice voz, i se voz.

Hrušník. Dne 6. VI. 1954, hráli jsme v Loučkách na výlehlí.

Hráli jsme ráno i v noci na zahradě mezi morkem, kaplí, a brousem.

V noci jsme vystoupeli při sedmém zimku. Lidé chceli jenom jim u hancovat.

Ráno na nos pochovávali, a nikdo nám nic medál.

Nejvýznamnější se ukázal hermanový hajz, a manžel dragounové dvoř.

Hráli jsme: Kolajka (Helt.), Kral Karel (spal.) Endes řík (Leb.) křesťanek
 Lech (Jindř.) Ráček Loučky tenor, Mařka Pavl. (Krály Leb.) klarinety,
 Emil Klešla Leb. base, Poláček Klokočívek buben, R. řík Leb. Kochář Leb.,
 Kleinck Jindřichov, doprovod.

Hráli jsme do 12 hodin. Vozil nás Fr. Roháček, Heltírov, 3.

Lávka.

Dne 21. v. 1954 (v pátek) byl v našem okrese vikovském hudební soutěž.

Luboměř účastníkem byl. Hráli jme:

1.	Ant. Kolajka, co vedoucí souboru, kádlovec I.	Soběhrdy
2.	R. Šík	" " Luboměř
3.	Jos. Kral č. 22. klarinet Es.	" "
4.	" Tomáš č. 87. " " B.	" "
5.	Páček (Kolajky svagr) banján	Loučky
6.	Vlk. Čech baské violoncello	Jindřichov
7.	M. Kochář bubky Es.	Luboměř
8.	Jos. Kral č. 43. " " Es.	" "
9.	Klimek kromben	Jindřichov
10.	Kleres Emil bas	Luboměř
11.	Ant. Blaňák buben velký	Mokšovice
(12.)	Na konci nám pomohl Bečánek na činuly	Ory
(13.)	M. Kral malý buben	Sprálov.

Dochovánk mělo 6 souborů: Sprálov, Větřkovice, Luboměř, Vlkov, Mokšovice, Ory.

Organ: Vlkov, Ory, Bečánek, Kolář.

Dne 2. října 1954. hráli jsme v Klokočíšku, u nové hostinské na Poláckové horodě, původně na Vlčkové. Zábava byla slušná.

Hralo nás 6. muz. J. Kral 52. housle.

Inb. Kolajka, alt. kasku.

P. Bláha, (particie) varhany

Ráček (Loučky) trumbín

Indra Poláček, bubny

Quet. Nek. harmonika.

Dobor, i dobor, svobodnou cestou.

Dne 30. X. 1954. v robotce, hráli jsme k. muzikanti na kyslické žábečce v Lindávě. Já harmonika, bratr Čech housle, Bláha varhany, Kral kresť bubny. Návštěva byla velká.

Církevní výnos na vybavení dřevonohého kostela v Lindávě.

Kapelník Inb. Kolajka, hrál s ostatními hudebníky duchovku ve Vlčenberku. (Vlčov.)

Dne 7. XII. 1954. v úterý, návštěva od Kolajky, hudební zkouška u hráli. Sešli jsme se jen: J. Horýš 87, Josef Kral 63, Mois Kočtař 98. Emil Kláček 41, já a hostinský. Hrali jsme sami. Kapelník Kolajka, neprůšel.

Poutek

Pořízená poutek hudebníku s odk. Vlkovickem, byla dne 12. III. 1954 v Vlkovicích.

Lubomíře jméno bylo učastník: Ant. Kolajka (Helmot) č. 7. křídlovák
a vedoucí souboru O.B.

- II. Rud. Šík č. 51. křídlovák
- III. Josef Kral č. 22. klarinet Es.
- III. " " Homýš č. 87. " " B.
- V. Vilém Čech, jindřichovský žák křídlovák
- VI. Ráček, Loučky, " "
- VII. Alois Kočík č. 96. Trompetist Es.
- VIII. Josef Kral č. 43. " "
- IX. Emil Klášter q. 91. Zámla
- X. Andrej Polášek, Klokočůvek, Zubon.
(bez činče.)

Den byl dosti překný. Právě není žádánho. Je-li jme autem tam, i
zpráv. Všechny ostatní soubory byly silnější než nás z Lubomíře.
Byli tam: z Oder 2; pak soubor z Fulnek, Kelč, Větřkovic,
Vlkovic, Vlkova. Správce se nezúčastnil.

Poutek byla s přinečením. Kdo se nezúčastní, nemá hrát.
Když soubory, po odehrání svých kusů, otevřely ihned prýč.
Nejdřív na výsledek. To jíž něco znacilo.
Posledníkůři byli z Ostravy. Že vše jich tam ani 6. maja.

Byla mezi hudebníkami řeplanda, že
naposled až vystoupi hudebně k posluchaři.
Můj ukázkový dokonalý vzorek.
Křikovali mi право kon, kdo dovede vykonati víc lepe, než kon,
koho křikuješ.

Kroužek svináčíků hrají u nás vojaci. Jezdí v autech až
do Libavy k mužíkům, a lidi je mnozí vidí.

Jsem mení ním i mužíkům, kteří se vrací na hru. Tak
prošli s robotou dne 23. VII. 1955 zábavou u Ondřejů ř. 10.
Hráli si rami. Devět mužů dechovku.

Hraovali jsme hručky na lehoviště „Hrdinskovo“.

Jsme zbrala civilní vojenská opava.

Nemají na tom doslovi, kerou shazovali civilní lid do vesnic.

V hodiny dne 14. VIII. 55. hráli jsme dechovku u Ondřejů:

Ant. Kolajka Helf. č. 7, a R. Šik Lub. 51. klášťovky.

Fr. Bláha Pálul. a Jos. Flomý ř. 87 Lub. klarinety 2.

Vilh. Lečko, Jindřichov, Jos. Páček Lind. tenory 2.

M. Kochář Lub. 96, Jos. Kicál 43 Lub. bubky 2.

Ed. Štík Lub. o. 17. hrombony 1.

Emil Klečko Lub. 91. bas 1.

Indra Poláček Klokočívek bubny 1.

11. muzik.

Za hraček půjčil půjčil, zaplatil nám 1. b. kov. John Raimund, ř. 78.

Dne 17. IX. 55. hráli jsme u Ondřejů dřev. Kolajka a Kralík Lad. - bubky.

R. K. harmoniku, Edens hrušky, Poláček bubny. (5 muzik.)

Přišli kam všechno dělostříci s kapelou vojáků (13 muzik), hráli s námi
služebně. Nejvýšší dělostříci byl major. Všichni solidní lidé.

Hráli jsme do 42. hodiny. Na všichni proslídení.

Dne 17. III. 1956. vyučovali jsme Josefim a Lindaře. Kolajka, Kochář, Páček,
Jan Kicál o. 41, a R. Štík. Byl nás Fr. Šimáček 25 a Karel Lederer 27.
Knižky byly jeho rodiče. Přijeli jsme domů o 3. hod. ráno.

Pořádání z okresu vikovského, hudebníků.

den 15. IV. 1956. v Budislově.

Luboměr, soubor OB, vedoucí souboru Kolajka.

Byl jsem též na soutěži, asi již naposled. Kámen 64. roky.

Hálejme děčínovce:

Ant. Kolajka a Heltinova, křídlovce

Rud. Řeček Luboměr, "

Josef Král " klarinet B.

Kir. Šustek Spálov " Es.

Vlk. Léch Jindřichov bariton basküehl.

Jos. Pláček Lindava bariton

M. Kočlář Luboměr bubka Es

Jos. Král " " 43. " " "

Ed. Řeček " " hrombón

Klimek Jindřichov "

Emil Klerka Luboměr bas

Inčera Poláček Klokočíveck buben

Bučánek Odry cíuely.

Pohlašací byl velký nával.

Z Jakubčovic jede nás 11. mimo vlakem do Budislova stálo to 35.20 Kčs. Té soutěže jsme se účinkovali až na nádraží, abychom nezměškali vlak. Vlak stál již k odjezdu. Pohlašina byla již rozvětvena. Nasadili jsme žáruční koncertkami bez lístku. Nebral ohled na soutěž, s pokutou nás to stálo do Jakubčovic 73. Kčs.

Tak cítíte již dnes vesnické hudebníky.

Květen 1956. Hudobní soubor ve Špálově, volil si
za vedoucího souboru učitele
Františka Šustku, z.č. 121.

Doposud byl vedoucím Pročík. Dne 19. v. pojedaje
hudobnice Majovou kanciovou žábavou, u Semice.

Dospadli s návštěvou
dosti blízce.

26. v. 1956. Hráli jíme v hospodě u Skály P. Karie.

Její harmoniku, bratka Edita housle, a Poláček buben.

Návštěva byla plnohodnotná. Večer tam káceli malí.

12. VIII. 1956. Hodová v Luboměři u Ondřejího č. 10. Žábavu pojedala
muzikantka mládež. Ačkoliv jsou ~~hudobnice~~^{mladíci} zdejší, blbci,
kterí neumí ani jednu písničku zaspívat, ani
nic přednesít, berou si muzikantky z Pačovic.

Persony si sami do obecního knižnaře, a tím ukazují
že oni nic nedovedou ani nejsou ničeho schopni.

Ti klavírní blbí přemýšleníci jsou: Ambrož č. 7.

Petr Šáral č. 86., Ondřejova Žofka č. 10. Horák č. 4. ml. +
Hodý právě muzikantkou zdejším, a ne cizím.

V době jinou, ab bylo vognou koho chlójí, hrobas
z Počátkova.

+ Josef Lew č. 101, obecní bájník Říškup Josef, ^{88.} Kocháv Fr. č. 71.,
Říškupová Jar č. 40;

Dne 30. října 1956, v úterý hrali jme
při pochádce bývalého varhaníka a kapelníka,
Antonína Simy ve Spálově.

Sestá se nás kdy hře okolo 30. muzik.

Z Luboměře jmena byly: jci, bratr Čech, a Alois Kočář.
Ostatní byli z Oderu a ze Spálovce.

Za kapelníky hralal na hřebíkové
proslov, odb. učitel František Šustek ze Spálovce.
Den byl psychický, zamračeno, bez mračen, a snihu.

2. 11. 1957.

Hráli jmena pleso v Jindřichově:

Klojka z Halmova; Bláha z Parkovic;
R. Řík z Luboměře; Ed. Řík z Luboměře;
Vil. Čech z Jindřichova; Klimek z Jindřichova;
Al. Kočář z Luboměře; Em. Klerc z Luboměře;
Fr. Novák z Luboměře. Hráli jme do 3 hod. dechovku.
Vozil nás s koněm na gumiaku Fr. Simáček. Po
zprávě cestě selomil kolos, v Zajíčkovci u rozev.

Nového se dovedeme sotlik, že od 15. ledna musí muzikanti
platit částku 10% daně z příjmu.

Halo! Křížlovič si ptává: Nic tak neobráv
křížloviček při hře, jako když vidí
na stole hosty tančovat bez kompa hudby.

Rudolf Řík.

9. II. 1957.

Hváli jsme na plese v Loučkách, dechovku 8. muiří,
bez klarinetu:

Ant. Kolajka Deltinov 7. křídlovec; Rud. Šik Lub. 51. křídlovec.
Josef Přáček Lindava; a Vilh. Léch, Jindřichov; tenorov.
Al. Kochář Lub. 96. bubku; Edo. Šik Lub. 17. trombon.
Josef Janiček, Lipták; bas; Fr. Freisler Lub. 81; buben.
Pocasu murné, bez pniher. Návštěva byla plná.
Celkovně, dokud lide nepojí alkoholu, jsou smutní.
Na programě ještě lidem akomovač válka.

Dne 21. května 1959 vystavali jsme našemu baristovi
Emiliu Kleklovci a jeho ženě Julie.

Klarinet Es. Josef Kral č. 22.

" " B. Šim. Šustek, Spálov.

Křídlovec I. Rud. Šik č. 51.

" " II. Laci. Kral, Spálov.

Baskřídlovec Edward Šik č. 17.

Trubku Es. Alfr. Kochář č. 96.

Bas Bass Jarosl. Kral č. 41.

7. VI. 1959.

Temečná zábava na Deltinově. Hváli jsme tam dechovku.
Tancovalo se v přírodě na parketu, nad vodou obecí halač
uč. d. 3.

Byl hezouný lehký den, a noc. Hváli jsme do 1/2 v noci.

Návštěva pěkná. Hrada byla plně uprostřed. Osvětlení
elektrické. Ozávěsky, jidlo a občerstvení, bylo postaveno.

Muzikanti: J. Kral č. 22; J. Honza č. 87, Ant. Kolajka, R. č. 7,
Ant. Biskup č. 73., Edo. Šik č. 17, Jar. Kral č. 41,
Al. Kochář č. 96; Emil Klepko č. 95; Rud. Šik č. 51,

Takových pěkných dnů pod zábranou
v noci, bývá v roce málo.

Luboměř, 9. VIII. 1959.

Vářinecké hody.

Kunice předali hosti.

Ve dne bylo lidu malo. Taťto večer byl nášek
že nemohli ani tanecovat. Ve dne měli obasou a dojího
osklapného.

Hráli jsme dechovku: Jos. Kicel č.-22, klavír Ed.
Ant. Polajka, Ant. Biskup 73, R. Kek 51; křídloky
Ed. Kek 17. Vilhelm Lech (Jindřichov) tenor
Al. Kochan 96; Kleinck (Jindřichov) sopran.
Emil Klerla 91, - - - bass
Fr. Novák 81, - - - buben.

Bylo 12. hodin, a hosté neměli chuti se vydalit.

V nehnívce, v hradinové přehávce, byli jimi vystaváni
Vářinum, uč. č. 94, a 114.

Starý dál 50 Kčs, mladý dál 20 Kčs, a kočáku.

Právě v roce 1919. oslavoval se v Luboměři první rok
28. října.

Ráno byla slavnostní mše svatá v r. Távínce.

Po mši svaté se šlo k hančkemu skladisti u rybníka,
kde konal učitel František Léš (rosták ze Štěteče) kramy,
vlastenecký proslov, s nově založením československém nálež.

Ačkoliv byl den velmi vycházejí, lidu bylo účastno
velmi mnoho.

Zároveň byly při této oslavě vysteny tři lípy. Dve se vystavely
do hančkého skladistě, a jedna naproti nim u školního
plotu. Pojmenovány byly: lípa Kasarykova, lípa Šefaníková,
a lípa svobody.

Lípy by rázem ty nejvýznamnější osoby v obci:

František Léš ž. 15., co starosta obce,

Josef Čmeřej ž. 10., co místechník hančkého sboru,

Tomas Klérka ž. 22. hospodář, a pán, katolík.

Starosta obce Fr. Léš, mluvil při této oslavě nic, ačkoliv
povinosti jeho bylo, aby řečnil. Zejména si stachy
Rehovské, poněvadž při této výsluhě neohroženě v obci stál,
a velmi zbohatl.

Hudebníci Luboměřští zahráli při této slavnosti písně:

"Kde domov můj"

Rudolf Mik ž. 98. co kapelník, klarinet Es.

Frank Homýž ž. 54; " " B.

Rud. Mik ž. 51, klarinet

Alfr. Klérka ž. 82. tuba Es.

Frank. Károla ž. 103. hornu Es.

klávesy

tuba Es.

hornu Es.

Frank. Pemel ž. 57.

bas.

V roce 1918, se žádouc oslava na den 28. října, v Leboře nekonal.

Ve Správě ano, a rice dne 3. listopadu konán byl obec lempionový prívod s doprovodem hudby, na praně p. obecného lékaře Dr. Leopolda Vozického, a Františka Karsálka č. 10., když občané církvi sloučovali.

Starosta Ignác Ještěk, oslavu schválil, a poslal své prosz pro hudebníky do Jindřichova, kde doplnění hudby místní.

K prívodu se připojila tři školní mládež s řídícím řeholy Janem Karsálkem (věrným Radušákem.)

Scházel se i vikar Čeněk s velitelem Ondřejem Karsálkem, ale řídící řeholy Jan Karsálk je foroval domě, s mynámkou, že jí mají odroněn.

K prívodu se připojil i p. farář Oldřich Kyselák. Krácel smutný až k fáře, omylem se chystal, řek domě.

Hlavní proslov měl František Karsálk, č. 10., u hostince proti jámce, stojíc ve fejkovacím korytu.

Letnícký strážník Polák, a členk Harbich sloučovali vrádu celý proslov, který jím s přijímací melechodiil.

Mnoho mužů bylo v této době ještě na významné, a výzajetí.

Hoří jmenovaný Dr. Vozický, byl vždy lichým, dobrým slastencem.

Jolik s povinnim úvilem našeho českého osvobození, po 300. letém, důsném ujámnění.

Poče zaměstnanci umělecké a kult. služby
říšní rada státný R.O.H.
Správci (lidoví hudebnici)
org. čís. skup. 505/21.

ve Spálově 31. července 1950.

Vč: Edward Šík nar. 17.3.1903,
vysvěcení z členství s 21.
máje R.O.H.

Pan Edward Šík, zaměstnec,
Luboměr Č. 17. přítel Správci.

Na členké schiéci MOS LH R.O.H. Správci, konané dne 26. července 1950 byl
jde na základě § 6. odst. 3. a stanov R.O.H. vysvěcen z členství ve Svazu
zaměstnanci umělecké a kulturní služby / lidoví hudebnici ve Spálově.

Důvod vysvěcení: Dospěl jde se kvale a opětovně hudebního
pracovního organizaci karmi a prohlásil jde vědomě činnost místní
skupiny, kdežto jde byl několikrát nabádan k případku a kdežto Vám
vídly byla dáná možnost ke konstrukčnímu opoděpnaci.

Snažil jde se rozbit jednotku zdejšího svoboru a skupiny pro své zájmy
a osobní zájmy a používal jde k tomuto cíli domagajících metod,
jako na p. výkresce, že a tím vedeni některí členové vysvěcen
z členství R.O.H. nebude být vystěkován Vás osobní zájce.

Myskal jde je díve jako kapelník členství proti R.O.H. a vlastně robi
možnost uspořádání hudeby, a myslí, když Vám byla dáná možnost kladné
opoděpnace v hudebě, kdežto opoděpnaci jde roze využití možnosti
zaměstnací bořil jen proto, že jde nebyl volen vedoucím hudeby.

Nepomstila napomnění ani diktát, kdežto Vám pro organizaci moháčení
a přesunu byla udělena dne 25. května k.r. a prohlásil jde sále
ve své destrukční práci proti MS a jejím funkcionářům kdežto
spochybňuje Vášmi nepravdivými náročními na K.O.R. v Olomouci / dopis
ze dne 12. 7. 1950/. Podrobňuje jde Vám známy ze schiéci MOS LH
R.O.H. Správci, jde jde se osobně učarbil a jde se využít a prohlásit
a kdežto schází.

Registrací výšeným členem 21. máje R.O.H. představále býti /
s výhledem na období představenstva Svazu / dnem 1. srpna 1950.
Proto Vás vyzývame, abyste do 8. dne odvysídal prohlášení kdežto
skupiny p. M. Kuklovy, Správci č.j. svij. Řečka a registrací výšeným
členem a abyste využíval Povolení o rečenkování svoboru č. 17.
z bloku 103 / III, na které jde měl povolení č. 4987.

Současně Vás varujeme před jakýmkoli neopatrným
hudebním rečenkováním, kdežto měl MOS LH prohlášení kdežto
ONV k prohlášení.

za: Sv. zam. uměl. a kult. služ.

František Šustek,
předseda.

Prok. Místní rada skup. R.O.H.
sp. čl. sv. /

Karel Skalka
jednateleka.

Obuvna muzikantů v Luboměři - 1958.

Dnešní mládež v naší obci moc pozuřuje, a nikdo se hudebě a zpěvu nevěnuje. Nemají pro to, vrozené buntky.

Někdo, aby muzikanty v obci podporovali, hání jim klacky proti nohy. Berou si fiktivně, na lepší rábavý muzikanty císl., a těž jinu nejsou přechuti.

Nemáme již v obcích nic, ledva kostelníka, hrobače a měchýře, práce. Zanedlouho zůstane i to muzikantovi.

Kritika ještě rábavač, ale od osob, které dovedou věc lepě vykonat, než ten kohokoli kritikuje.

Není v obcích umí při muzice jenom klestati. Muzikanty líní ke hře propohnáni.

Mnohý má za to, žež zaplatil vrhouně, žež má hrouzeno právo v sále byti, hručeli, a muzikanty se hýrovali.

Vidíš tam to u muzik, jakbu mají mnozí vysoko mizernou výchovu ke lidové společnosti.

Nemají postoj, nemají odslepy, nemají ježíšení už při pmechku a t. dál.

Nedělí plněně vše hud tempru tančovali. Když mnohý tančovali nedovede, ohlézí se zlostně na muzikanty. Oni jež jsou vini, žež má při tanči obě nohy levc.

Mnohý dívčí tančnice jako plamený dospěk, dívčí je do řek, vzadu na bílé bleisce zanechává vlnky špinavých molk.

Mnohoho tančenka by se rohoušku tančnice ráda shýrala, ale mnohý zloduchy klestati, a jde na muzikanty aby opakovali, a něj jen nedzi. Chvíli lín tančnice, i muzikanty.

Mnohý mudičlán dává návštěv muzikantům, ale molci se na sále bez tempru jako spálovská Kehlba. Takový by tančel nejlépe při lojse. Tančení rábavač, to nemáme se jenom při rádu na rádu molci, jako motovídlo okolo plakátu teleku, ale plněně se bavili i rozmlouvou žertem, zpěvem a t. dál.

Poznamenal starý muzikant: Rud. řík.

Dne 3. ledna 1965. byl založen hudební soubor
v Luboměři, který vedl Antonín Kolajka z Hellinova, ř. 7.
Založen byl značně, že nebyl činný.

Stáli starci, a mladých se nikdo neúčil.

Nac se učili? Pořadateli zábor si brali hudebu (verou)
z různých slavn. aby velkou návštěvu získali.

Z důvodu masového nasazení mládeži do práce,
nemá mládež ani času se učit. Kdo by je učel?

Členové hudebního souboru:

Antonín Kolajka	ř. 7.	Hellinov.
Biskup	ř. 73.	Luboměř
Emil Klešla	ř. 91.	" "
Alois Štočtař	ř. 96.	" "
Josef Horý	ř. 87.	" "
Král	ř. 43.	" "
" " Král	ř. 22.	" "
František Novák	ř. 81.	" "
Rudolf Šík	ř. 51.	" "

Nedai se mi dělati.

Moudří výřešt.

V roce 1963. začal učinkovat ve Spalově
rozebor ČSM. pod vedením soudceho Trojáka,
a tím přinesl starý rozebor na odpršinek.

Pojm. R. Šík

Soubory složené z dění, které neucinkují
za hromadou,
provoáejí se za soubory lidové tvorivosti,
na které se vyhlašuje minister
informací, a ověly v 54 ročníce 3. III. 1952
nevstahují.